

TheatAir 2015 (модул към Международния кукленотеатрален фестивал „Двама са малко – трима са много“)

TheatAir 2015 (module of the International puppet-theatre festival
“Three Are Too Many, Two – Not enough”)

2-6.9.2015, Пловдив / Plovdiv, Bulgaria

Афиш на фестивала

Спанк – клоунада и акробатика с Уннико, Италия.

Ащон Ка – жива статуя.

Концерт на формация „Folk Five +“ – традиционна българска музика с интерпретацион-

ни джаз мотиви.

Райската птица – воден спектакъл на Малък куклен театър „Слон“.

Хвани го – весела гонитба в Цар Симеоновата градина, Куклен театър – Пловдив.

Чудни истории – марионетен спектакъл на Теодор Борисов, Италия.

Спри – миниатюрен спектакъл на Семеен театър Микроподиум, Унгария.

Клоунада и акробатика от Цирк „Играчка – Плачко“.

Канело – марионетен спектакъл на „Скитащи кукли“, Испания.

Вълшебните балони – Маг Фофичино, Италия.

А-та-ка! – парад с кукли-хвърчила на Трупа Кал у Канто, Испания.

Огнено шоу – Театър на огъня и сенките Fireter.

Крайбрежие – моноспекта-

къл на Театър Смол Дилайтс, Белгия.

Шествие на кукли на кокили – Театър на огъня и сенките Fireter.

Съпътстваща програма

Децата на Хамелн, премиерен спектакъл на Куклен театър – Пловдив.

Уъркшоп „Играй с нищо“. Водещ проф. Андраш Ленарт, Унгария.

Кон Анима, спектакъл на Андраш Ленарт в Семеен театър Микроподиум, Унгария.

Чук и Пук, спектакъл на Куклен театър – Пловдив.

Аз, Сизиф, копродукция на Пъпетс Лаб и Куклен театър – Пловдив.

Болен здрав носи, спектакъл на Куклен театър – Пловдив.

Колекционерката, спектакъл на Театър 199 „В. Стойчев“.

Миниатюрни улици

Катерина Георгиева

Фестивалните улици са различни улици. Те са дишащи улици. Новите бели дробове на града, забързаният пулс на момиченцето със синята рокля, излитаният балон над Римския стадион. Всяка година уличният модул TheatAir, сътворен в обятията на международния „Двама са малко – трима са много“, ме кара да пиша поетично. Тази есен си обещах да не го правя. И пак няма да спазя обещанието си. Защото обещанията са за това да не се спазват, а фестивалът за уличен театър в Пловдив е бял стих с много шарени запетаи и танцуващи удивителни.

Ровейки се в бележките си и малките сгнати листчета със забързани изречения, които едва разчитам, откривам повторението на една дума. Скача от ред на ред, преобразува се и пак се завръща в цялата си прелест – МиНиАтЮра. Малък, малки,

малко, мъничко, малконосно, мъничесто, манифестивално, минисимпатично, малечковско, малко-красно. Тази година, провеждащ се самостоятелно без по-големия си брат, фестивалът потвърди амбицията си да се превърне в устойчив и многообразен трамплин за случването на уличното изкуство, и най-вече на театър. Събитието е единственото в града ни (организирано такова), което веднъж в годината припомня на публиката що е то непреднамереното чувство на вълнение от срещата с уличния артист. А от екипа на театъра и тази година са се погрижили да не ни е скучно, а напротив – отново да сме изненадани и да не знаем какво ще изскочи от следващия ъгъл. Тръгвайки по адресите на всички видове миниатюрни улици, се срещам с различен вид артисти, които разтварят кръгозора и дебнат с